

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUZĂU
SECȚIA PENALĂ

SENTINȚA Nr. 85/2012

Ședința publică de la 08 Mai 2012

Completul compus din:

Președinte Maria Oprea

Grefier Gabi Dinescu

Statul a fost reprezentat de procuror Savu Alfred
din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția
Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești

Pe rol fiind soluționarea plângerii formulate în temeiul dispozițiilor art. 278¹
Cod procedură penală de către petentul Iancu Gabriel, împotriva rezoluției de
neîncepere a urmăririi penale din 27 octombrie 2011 dată în dosarul nr. 70/P/2009
de către Secția de Combatere a Corupției din cadrul Direcției Naționale
Anticorupție privind pe intimații Catană Valentin și Szabo Mătcă Mihai Adrian.

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din 24 aprilie 2011, fiind
consemnate în încheierea de ședință ce face parte integrantă din prezenta sentință,
când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera a dispus amânarea
pronunțării inițial la data de 26 aprilie 2012 și apoi la 8 mai 2012.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra plângerii penale.

Prin cererea înregistrată sub nr. 7246/3/16.11.2011 la Tribunalul București,
petiționarul Iancu Gabriel a formulat plângere împotriva soluției de neîncepere a
urmăririi penale dispusă prin rezoluția din 30 iunie 2009 de către procurorul din
cadrul Direcției Naționale Anticorupție și a rezoluției de respingere a plângerii din
27.10.2011, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de făptuitorii
Catană Valentin și Szabo Mătcă Mihai Adrian pentru infracțiunea de dare de mită,
prev. de art. 255 din C. pen., rap. la art. 6 din legea nr. 78/2000 și la art. 7 alin.2 din
Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 C. pen., solicitând să se dispună
trimiterea cauzei la parchet pentru a se efectua urmărirea penală și trimiterea în
judecată a celor doi făptuitori pentru infracțiunile reclamate.

Prin sentința penală nr. 881/F din 16.12.2011, Tribunalul București, Secția
a II a Penală a dispus, în temeiul art. 39, 42 C. pr. pen., coroborat cu art. 278/1 C.
pr. pen. și art. 55 alin.1 C. pr. pen., declinarea competenței de soluționare a cauzei
de către Tribunalului Buzău, instanță în favoarea căreia s-a dispus de către ÎCCJ
strămutarea soluționării pe fond a dosarului format ca urmare a sesizării instanței de
judecată prin rechizitoriul nr. 1/P/2006 al Parchetului de pe lângă ÎCCJ-DNA.

Prin rechizitoriul menționat au fost trimiși în judecată inculpații Pascu Dan, Blendea Mugurel Valentin, Toma Marilena, Neagoe Viorel Gigi, Istvan Ion, DINESCU VIOREL, TOMESCU GEORGETA, PASCU DAN, EUCA GEORGETA, GREUD AN, TUDORACHE MARIAN, ILIESEI CRISTIAN VALENTIN, MOCANU MIRCEA, GHEȚU MARICICA, ILIE GELU, IANCU GABRIEL, ȚIGĂU MARIANA, TĂTARU NICULINA, ZGORCEA LUCIAN, COVRESCU LILIANA CARMEN, MICU MARIAN, PĂDUREAN TUDORA pentru săvârșirea infracțiunilor de **luare de mită**, prev. de art. 254 alin.1,2 C. pen., raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și art. 7 alin. 1 din același act normativ, cu aplicarea art. 41 alin.2 C. pen., și **primire de foloase necuvenite**, prev. de art. 256 din C. pen., raportat la art. 6 și art. 7 alin.1, 3 din Legea 78/2000, fapte aflate în concurs real, în conformitate cu art. 33 lit.a C. pen.

În fapt, s-a reținut în rechizitoriu că, în perioada decembrie 2005-septembrie 2006, angajați ai unor firme de comisionariat vamal au dat, în mod repetat, diferite sume de bani lucrătorilor vamali din cadrul biroului vamal Otopeni, pentru a-i determina pe aceștia din urmă, să îndeplinească sau, după caz, să nu îndeplinească acte privitoare la îndatoririle lor de serviciu, sumele de bani fiind date pentru ca lucrătorii vamali să-și exercite atribuțiile de serviciu cu celeritate.

Mai multe persoane, angajați ai SC Rivlan Serv. SRL, respectiv Stioan Bogdan, Catană Valentin, Alexe Sorin Dumitru, Pîrvu Dumitru, Szabo Mîtcă Mihai Adrian, Ionică Ciprian Corneliu, au denunțat faptele de corupți comise. De asemenea, au formulat denunțuri cu privire la comiterea unor infracțiuni de corupție și Ioniță Bogdan Emanuel, Sandu Mihai Liviu, angajați ai SC Schenker SRL, precum și Ispas Gabriela Carmen, angajată la SC SC VRK Expeditionis SRL.

Prin rechizitoriul nr. 1/P/2006 s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numiții Catană Valentin și Szabo Mîtcă Mihai Adrian pentru săvârșirea infracțiunilor de dare de mită, prev. de art. 255 din C. pen., cu aplicarea art. 41 alin.2 C. pen., rap. la art. 6 și art. 7 alin.2 din Legea nr. 78/2000 reținându-se incidența cauzei de nepedepsire prev. de art. 255 alin.3 C. pen.

Pentru a se dispune această soluție s-a reținut că intimații Catană Valentin și Szabo Mîtcă Mihai Adrian au formulat denunțuri adresate organelor de urmărire penală relatând faptul că în perioada decembrie 2005-septembrie 2006, în calitate de comisionari vamali la SC Rivlan Serv SRL au dat în mod repetat bani unor lucrători vamali din cadrul Biroului Vamal Otopeni, pentru a-i determina să accelereze procedurile de vamuire, precizând numele acestora, astfel încât, ulterior, au fost trimiși în judecată pentru infracțiunile de luare de mită, prev. de art. 254 C. pen.

Plângerea inițială formulată de către petiționarul Iancu Gabriel, în conformitate cu art. 278¹ C. pr. pen., împotriva dispoziției de neîncepere a urmăririi penale din cuprinsul rechizitoriului nr. 1/P/2006 a fost respinsă prin rezoluția nr. 1956/109/2008 din 11.03.2008 a procurorului șef al Secției de combatere corupției din cadrul DNA.

Prin sentința penală nr. 21/5.02.2009, pronunțată de către Tribunalul Buzău a fost respinsă ca nefondată plângerea formulată de către petiționarul Iancu Gabriel împotriva rezoluției menționate anterior reținându-se că organele de urmărire penală s-au sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea unor fapte de corupție de către autori necunoscuți iar urmărirea penală a fost începută „in rem” prin rezoluția din 23.08.2006 pe baza unor acte premergătoare din care rezultau date și

informații în legătură cu implicarea unor lucrători vamali în infracțiuni de luare de mită și ai unor angajați la firme de comisionariat vamal în acte de dare de mită. Întrucât aceste date și informații aveau caracter general, nu au permis individualizarea unor fapte concrete de corupție ori identificarea subiecților activi ai acestor infracțiuni.

Recursul formulat împotriva acestei sentințe de către petiționarul Iancu Gabriel a fost admis prin decizia penală nr. 205/16.03.2009, pronunțată de către Curtea de Apel Ploiești, cu consecința admiterii plângerii împotriva dispoziției de neîncepere a urmăririi penale față de denunțatorii Catană Valentin și Szabo Mîtcă Mihai din rechizitoriul nr. 1/P/2006 iar cauza a fost trimisă la Direcția Națională Anticorupție pentru începerea urmăririi penale față de denunțatori pentru săvârșirea infracțiunilor de dare de mită, prev. de art. 255 C. pen., cu aplicarea art. 41 alin.2 C. pen., rap. la art.6 și 7 din Legea nr. 78/2000.

În considerentele acestei decizii s-a reținut că, potrivit art. 228 alin. (1) și art. 221 alin.(1) C. pr. pen., organul de urmărire penală sesizat prin plângere, denunț sau din oficiu dispune, prin rezoluție, începerea urmăririi penale, fără a se preciza dacă acesta se realizează „in rem” sau „in personae”, astfel încât s-a apreciat că denunțurile formulate de către intimați, după data începerii urmăririi penale „in rem” (23.08.2006) nu mai pot face incidentă cauza de nepedepsire prev. de art. 255 alin.(3) C. pr. pen.

Prin rezoluția din 30.06.2009 dată în dosarul nr. 70/P/2009 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Corupției, ca urmare a admiterii plângerii formulate de către petiționarul Iancu Gabriel prin decizia nr. 205/2009 a Curții de Apel Ploiești s-au reținut următoarele:

- din conținutul rezoluției nr.1/P/2006 din 23.08.2006, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii, de către autori necunoscuți, a infracțiunilor de luare de mită, pev. de art. 254 alin.1,2 C. pen., rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și dare de mită, prev. de art. 255 alin. 1 C. pen., rap. la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000, rezultă că faptele pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale nu sunt determinate cu privire la locul și modalitatea de săvârșire iar lucrătorii vamali și comisionarii nu sunt identificați, nefiind stabilit cu precizie nici biroul vamal din care făceau parte;

- în denunțurile formulate la data de 20.09.2006 de către numiții Catană Valentin și Szabo Mîtcă Mihai au fost detaliate implicarea acestora în săvârșirea mai multor infracțiuni de dare de mită, precum și a unor lucrători vamali individualizați, în săvârșirea infracțiunilor de luare de mită;

- ca urmare a acestor denunțuri, s-a dispus, la data de 21.09.2006, începerea urmăririi penale față de 21 de persoane sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită;

- faptele determinate pentru care s-a dispus începerea urmăririi penale, „in personae”, la data de 21.09.2006, au fost cunoscute de către organele de urmărire penală în urma denunțurilor formulate de către intimați;

- s-a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 255 alin.(3) C. pen., care prevăd că „mituitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat pentru acea infracțiune”, trebuie să fie vorba despre o infracțiune determinată, săvârșită de o persoană a cărei identitate poate fi

stabilită și nu despre fapte cu caracter general, ai căror autori nu sunt cunoscuți, pentru a se putea stabili că a existat o sesizare a organelor de urmărire penală cu privire la acea infracțiune.

În consecință, s-a apreciat că sunt incidente dispozițiile art.255 alin.(3) C. pen. cu privire la nepedepsirea mituitorilor față de intimații Catană Valentin și Szabo Mîtcă Mihai, astfel încât s-a dispus neînceperea urmăririi penale pentru infracțiunile de dare de mită menționate anterior.

În plângerea adresată instanței de judecată, în conformitate cu art. 278¹ C. pr. pen., petiționarul Iancu Gabriel a invocat următoarele motive:

- existența cauzei de nepedepsire a mituitorului, în conformitate cu art. 255 alin.(3) C. pen., este condiționată de formularea de către acesta a autodenunțului anterior sesizării organelor de urmărire penală și nu de momentul începerii urmăririi penale;

- sesizarea organelor de urmărire penală a avut loc în luna ianuarie 2006, cauza fiind înregistrată sub nr. 1/P/2006;

- organele de urmărire penală au luat cunoștință de faptul că intimatul Catană Valentin a remis suma de 700.000 lei (vechi) unui lucrător vamal la data de 21.02.2006, iar Szabo Mîtcă Mihai Adrian a oferit succesiv, la data de 8.03.2006 sumele de 500.000 lei și 100.000 lei unor lucrători vamali;

- numele celor doi intimați care au oferit sume de bani unor lucrători vamali erau cunoscute, aceștia fiind identificați prin procesele-verbale cu nr. 5/21.02.2006 și 14/8.03.2006;

- s-a considerat că dispoziția de neîncepere a urmăririi penale este nelegală, în raport și de prevederile art. 228 alin.(1), rap. la art. 221 alin. (1) C. pr. pen., astfel încât s-a solicitat trimiterea cauzei la parchet pentru a se efectua urmărirea penală și trimiterea în judecată a celor doi intimați pentru infracțiunile de dare de mită.

Tribunalul, analizând plângerea formulată, pe baza actelor și lucrărilor din dosarul de urmărire penală, a motivelor invocate și a dispozițiilor art. 278¹ C. pr. pen., va reține că este **intemeiată** pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

Potrivit art. 255 alin.(3) C. pen., „mituitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea infracțiune.”

Analizând **tehnica utilizată** de către legiuitor cu privire la formularea normei penale ce stabilește cauza de nepedepsire, rezultă că este folosit în conținutul acestei prevederi și un element normativ, respectiv cel care menționează „**sesizarea**” organelor de urmărire penală, astfel cum este reglementată această instituție juridică de Codul de procedură penală.

Norma cuprinsă în art. 255 alin.(3) este una **de referire**, normă ce împrumută un element al dispoziției dintr-o normă de procedură penală, rămânând legată de aceasta iar orice modificare a normei la care s-a făcut referire, atrage și modificarea normei de referire, astfel încât „sesizarea” organelor de urmărire penală nu poate avea în conținutul normei penale analizate alt înțeles decât cel pe care îl dă legea de procedură penală.

Potrivit art. 221 alin.(1) C. pr. pen., „organul de urmărire penală este sesizat prin plângere sau denunț ori se sesizează din oficiu când află pe orice cale că s-a săvârșit o infracțiune. În cazul în care organul de urmărire penală se sesizează din

oficiu, încheie un proces-verbal în acest sens.” De asemenea, art. 228 alin.(1) C. pr. pen., stabilește că „organul de urmărire penală sesizat în vreunul dintre modurile prevăzute la art. 221 dispune prin rezoluție începerea urmăririi penale, când din cuprinsul actului de sesizare sau din actele premergătoare efectuate nu rezultă vreunul dintre cazurile de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale prevăzute la art. 10.”

Din conținutul actelor și lucrărilor dosarului nr. 70/P/2009 rezultă că prin rezoluția din 23.08.2006 dată de către procurorul din cadrul Direcției Național Anticorupție – Secția de combatere a corupției s-a dispus începerea urmăririi penale sub aspectul săvârșirii de către autori necunoscuți a infracțiunilor de luare de mită, prev. de art. 254 alin.1,2 C. pen. raportat la art.6 și 7 alin.1 din Legea 78/2000 și dare de mită, prev. de art. 255 alin.1 C. pen., raportat la art. 6 și 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000. S-a reținut în cuprinsul rezoluției că anterior au fost efectuate acte premergătoare în scopul identificării lucrătorilor vamali din cadrul Biroului Vamal Otopeni și din alte birouri vamale, care pretind și primesc bani și alte bunuri de la angajați ai unor firme de comisionariat vamal și de la alte persoane, în scopul de a îndeplini sau, după caz, de a nu îndeplini acte privitoare la îndatoririle lor de serviciu și în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri.

Printre actele premergătoare efectuate în cauza în care s-a dispus trimiterea în judecată a mai multor inculpați pentru infracțiunile de luare de mită sunt și folosirea unui investigator sub acoperire, astfel cum rezultă din ordonanța procurorului din 9.02.2006, prelungită ulterior, succesiv, până la 15 mai 2006. datele și informațiile culese de către investigatorul sub acoperire s-au concretizat în mai multe procese-verbale întocmite în perioada 15.02.2006-8.05.2006.

Față de aceste acte premergătoare întocmite, se va reține că organele de urmărire penală au luat cunoștință și s-au sesizat cu privire la infracțiunile de dare și luare de mită anterior dispunerii autorizării folosirii investigatorului sub acoperire prin ordonanța din 9.02.2006.

Întrucât sesizarea organelor de urmărire penală are loc anterior efectuării actelor premergătoare și începerii urmăririi penale, cele trei momente procesuale având o reglementare distinctă în C. pr. pen., urmează a se reține că legiuitorul a legat incidența cauzei de nepedepsire a mituitorului de primul dintre aceste momente procesuale, respectiv sesizarea organelor de urmărire penală prin plângere, denunț sau din oficiu.

Cauza de impunitate stabilită prin art. 255 alin.(3) din C. pen. este acordată numai mituitorului care se autodenunță. Acest aspect rezultă structura articolului 255 din C. pen., ce reglementează infracțiunea de dare de mită, cauza de nepedepsire fiind inclusă în cuprinsul acestui text de lege, astfel încât trebuie să se rețină că fapta vizată prin denunț nu poate fi decât aceea de dare de mită.

Chiar dacă autodenunțul mituitorului, intervenit după sesizarea organelor de urmărire penală, a contribuit la identificarea și ulterior la trimiterea în judecată a persoanelor care au fost subiecți activi ai infracțiunii de luare de mită nu se poate reține incidența cauzei de nepedepsire atâta timp cât acest autodenunț nu a fost formulat în termenul prevăzut de lege.

Din coroborarea acestor dispoziții legale, tribunalul va reține că, pentru a beneficia de cauza de nepedepsire prev. de art. 255 alin.(3) C. pen., mituitorul trebuie să se autodenunțe cu privire la acea faptă anterior momentului procesual al

sesizării organelor de urmărire penală, astfel cum a fost definit prin art. 221 alin.(1) C. pr. pen. și nu anterior începerii urmăririi penale „in personae” cum au reținut organele de urmărire penală.

Atunci când a intenționat să stabilească „începerea urmăririi penale” drept moment procesual până la care să opereze cauza de nepedepsire, legiuitorul a menționat în mod expres acest lucru, așa cum este cazul art. 15 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, potrivit căruia nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunță autorităților competente participarea sa la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 2-10.

O cauză asemănătoare de nepedepsire este prevăzută și în art.170 alin.(3) C. pen., care stabilește că nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a se fi început urmărirea penală pentru infracțiunea nedenunțată, încunoștințează autoritățile competente despre acea infracțiune sau care, chiar după ce s-a început urmărirea penală ori după ce vinovații au fost descoperiți, a înlesnit arestarea acestora.

Semnificativ este și faptul că organele de urmărire penală cunoșteau identitatea celor doi intimați, faptul că aceștia ofereau bani lucrătorilor vamali, în scopurile prev. de art. 254 C. pen., aspecte ce rezultă din procesele-verbale întocmite de către investigatorul sub acoperire la datele de 17.02., 21.02., 24.02., 27.02., 1.03., 8.03., 9.03. 2006.

În aceste condiții, denunțurile formulate de către cei doi intimați la data de 20.09.2006, după sesizarea organelor de urmărire penală, respectiv după începerea urmăririi penale, astfel cum s-a arătat, nu se încadrează în prevederile art. 255 alin.(3) C. pen., aceștia neputând beneficia de cauza de impunitate reglementată prin dispozițiile legale menționate.

Distincția făcută de către organele de urmărire penală între începerea urmăririi penale „in rem” și „in personae” nu are relevanță în cauza dedusă judecății atâta timp cât legiuitorul nu a legat producerea consecințelor juridice ale cauzei de nepedepsire de acest moment procesual.

Față de aceste considerente, se va admite plângerea formulată de către petiționarul Iancu Gabriel, în conformitate cu art. 278¹ alin.(8) lit. b) C. pr. pen., se va desființa rezoluția procurorului de neîncepere a urmăririi penale față de făptuitorii Catană Valentin și Szabo Mîtcă Adrian Mihai din 30.06.2009, dată în dosarul nr. 70/P/2009 al DNA-Secția de Combatere a Corupției iar cauza va fi trimisă procurorului din cadrul aceluiași parchet în vederea începerii urmăririi penale față de făptuitori pentru infracțiunile de dare de mită, prev. de art. 255 alin. 1 C. pen., rap. la art. 6 și 7 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. 2 C. pen.

Urmează a se constata, în cadrul unor activități specifice fazei de urmărire penală, cu respectarea garanțiilor procesuale ale dreptului la apărare pentru intimați, în raport și de considerentele deciziei în interesul legii nr. 48/2007, pronunțată de către ÎCCJ, actele materiale de dare de mită pe care le-au comis cei doi făptuitori, condițiile și împrejurările în care s-au comis faptele, în mod continuat.

În acest sens, vor fi audiați făptuitorii, persoanele cărora le-au fost remise sumele de bani cu caracter de mită, astfel cum rezultă din declarațiile date de către intimați în faza actelor premergătoare și ulterior, pe parcursul urmăririi penale, se va

atașa la dosar actul procedural prin care organele de urmărire s-au sesizat cu privire la infracțiunile de dare și luare de mită, procesele-verbale încheiate de către investigatorul sub acoperire care îi vizează pe intimati, încheierea de ședință nr.554/28.09.2006, pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția I Penală, în conținutul căreia se pretinde că investigatorul sub acoperire a făcut referire la intimati, precizând că aceștia urmau să dea diferite sume de bani lucrătorilor vamali.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

În baza art. 278¹ alin. 8 lit.b) C. pr. pen., admite plângerea formulată de către petiționarul Iancu Gabriel.

Desființează rezoluția procurorului de neîncepere a urmăririi penale față de făptuitorii Catană Valentin și Szabo Mîtcă Adrian Mihai din 30.06.2009, dată în dosarul nr. 70/P/2009 al DNA-Secția de Combatere a Corupției.

Trimite cauza procurorului din cadrul aceleiași parchet în vederea începerii urmăririi penale față de făptuitori, conform considerentelor prezentei sentințe.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 8 mai 2012.

Președinte,
Maria Oprea

Grefier,
Gabi Dinescu

Conform cu originalul

Semnatura

Red. M.O.
Tehnored. M.O./25.05.2012
2 ex.